Lietas Nr. 132030814
Lietas arhīva Nr. 1-0050-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 16. aprīlī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
rakstveida procesā Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ sūdzības saņemšanas par Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmuma Nr. B77 7-95/2014 grozīšanu.

Aprakstošā daļa

Tiesā 2014.gada 9.jūnijā saņemta pārsūtītā sūdzības iesniedzēja SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) 2014.gada 2.jūnijā iesniegtā sūdzība par Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmuma Nr. B77 7-95/2014 (turpmāk arī – Lēmums) grozīšanu un administratīvā soda samazināšanu līdz minimālajam apmēram – 700 EUR.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt daļā par uzlikto naudas sodu, tādēļ pārsūdz apjomā, kas attiecas uz uzlikto naudas sodu.

Norāda, ka Mārupes novada Administratīvā komisija (turpmāk arī – Komisija) 2014.gada 15.maijā pieņēma Lēmumu, ar kuru pārkāpējam SIA /Nosaukums A/ piemērots administratīvais naudas sods 1 500 EUR par to, ka nekustamā īpašuma „/Nosaukums B/", Mārupes novadā (turpmāk arī - Nekustamais īpašums) teritorijā netiek pļauta zāle, lai novērstu kūlas veidošanos.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka iestādes paziņojumu saņēma novēloti, tāpēc nevarēja ierasties uz protokola sastādīšanu un nevarēja ierasties Komisijas sēdi, par ko paziņoja iestādei un apņēmās pārkāpumu novērst līdz 2014. gada 10. jūnijam – sakopt un uzart nekustamo īpašumu. Uzskata, ka Komisija, pieņemot Lēmumu, neņēma vērā visus apstākļus par to, ka pārkāpējs nav vainojams zāles nenopļaušanā, jo īpašuma tiesības uz Nekustamo īpašumu ieguva tikai 2013. gada 18. oktobrī, kad sakarā ar ziemas sezonu nebija iespējams veikt zāles pļaušanas darbus; pēc iestādes paziņojumu saņemšanas nekavējoties informēja par ieplānotajiem pļaušanas darbiem 2014. gada maija mēnesī un nosūtīja paziņojumu Komisijai ar apņemšanos līdz 2014. gada 10. jūnijam uzart Nekustamo īpašumu, tādējādi novēršot administratīvā pārkāpuma sekas, kas arī tika izpildīts, kā arī – nav iepriekš sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu Mārupes novadā.

Lūdz tiesu grozīt Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmumu Nr. B77 7-95/2014 un samazināt administratīvo sodu līdz minimālajam apmēram – 700 EUR.

Lietas dalībnieks – sūdzības iesniedzējs nav lūdzis sūdzību izskatīt mutvārdu procesā, kā arī to nav lūdzis iestādes pārstāvis, un tā kā lūgums izskatīt sūdzību tiesas sēdē turpmāk nav saņemts, līdz ar ko sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 289.^{6}panta pirmajai daļai.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi rakstveida procesā lietas materiālus secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Tiesa konstatē, ka 2014.gada 1.aprīlī Mārupes novada pašvaldības policijas inspektors Didzis Sisenis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu EN Nr. 701866 (turpmāk arī – Protokols), kurā fiksēja 2014. gada 14. martā plkst. 16.20 konstatēto faktu, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, kas pieder SIA /Nosaukums A/, teritorijā zemes īpašnieks SIA /Nosaukums A/ ilgstošā laika periodā nav veicis zemes īpašuma ar kadastra Nr. /numurs A/apsaimniekošanas pasākumus un zāles nopļaušanu, kā rezultātā izveidojusies kūla, un ar minēto izdarīts Latvijas APK 51.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

2014. gada 21. martā pārkāpējam nosūtīts paziņojums par ierašanos uz administratīvās lietas izskatīšanu 2014. gada 1. aprīlī, savukārt minētais Protokols nosūtīts pārkāpējam 2014.gada 3.aprīlī, norādot uz Latvijas APK 51.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, kā arī 2014. gada 7.maijā nosūtīts paziņojums ierasties 2014. gada 15.maijā uz Komisijas sēdi.

Pārkāpējam SIA /Nosaukums A/ ar Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmuma Nr. B77 7-95/2014 uzlikts naudas sods 1 500 EUR par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 51.panta otrajā daļā.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējs 2014. gada 29. maijā sūdzību labticīgi iesniedza Lēmumā norādītajai instancei, pēc kā tā tika pārsūtīta atbilstošajai iestādei un 2014. gada 2. jūnijā saņemta iestādē, līdz ar ko secināms, ka sūdzība iesniegta termiņā.

Lietā nav strīda par Mārupes novada pašvaldības policijas inspektora Didža Siseņa 2014.gada 1.aprīlī sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā EN Nr. 701866 fiksēto konstatēto faktu, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, kas pieder SIA /Nosaukums A/, teritorijā zemes īpašnieks SIA /Nosaukums A/ ilgstošā laika periodā nav veicis zemes īpašuma ar kadastra Nr. /numurs A/apsaimniekošanas pasākumus un zāles nopļaušanu, kā rezultātā izveidojusies kūla.

Tātad Sūdzības iesniedzējs faktiski neapstrīd, ka iestāde pareizi ir konstatējusi minētā pārkāpuma esamību, bet gan apstrīd to, kādā apmērā piemērots administratīvais sods. Līdz ar to tad tiesas ieskatā atkārtoti nav jāpārbauda, vai iestāde pareizi ir konstatējusi minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, bet gan tikai jāizvērtē, vai iestāde pareizi ir novērtējusi lietas apstākļus un piemērojusi atbilstošu administratīvo sodu.

Latvijas APK 51.panta otrā daļa noteic, ka par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām - no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt *euro*.

No sūdzības iesniedzēja argumentiem secināms, ka Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka netika ņemts vērā, ka Nekustamais īpašums iegūts tikai 2013. gada 18. oktobrī, un līdz ar to teritorijas apsaimniekošanas pienākumu – zāles pļaušanas darbus nebija iespējams izpildīt sakarā ar ziemas sezonas iestāšanos, kā arī iestāde tika informēta par ieplānotajiem pļaušanas darbiem 2014. gada maija mēnesī un Komisijai tika nosūtīta apņemšanās līdz 2014. gada 10. jūnijam uzart Nekustamo īpašumu.

No apstrīdētā Lēmuma redzams, ka 2014. gada 15. maijā Komisija secināja, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un tika atzīts par samērīgu sodīt pārkāpēju ar naudas sodu 1 500 EUR. Lēmumā norādīts, ka atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti, kā arī – nav bijuši līdzīgi pārkāpumi gada laikā.

Atbilstoši Civillikuma 994.pantam, par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās.

No pievienotās Zemesgrāmatu apliecības kopijas redzams, ka nekustamais īpašums „/Nosaukums B/" atrodas Mārupes novadā, un tas ir zemes gabals 13,6 ha platībā, īpašuma tiesības nostiprinātas SIA /Nosaukums A/, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013. gada 19. jūlija lēmumu lietā Nr. C04307413, C-3074-13/11 (lēmums 18.10.2013.).

No minētā kopsakarā tiesa secina, ka pārkāpējam nebija likumīgu šķēršļu savas īpašuma tiesības nostiprināt uzreiz pēc attiecīgā tiesas nolēmuma spēkā stāšanās un līdz ar to savlaicīgi, t.i., sākot no 2014. gada vasaras, jau uzsākt iegūtā nekustamā īpašuma apsaimniekošanas darbus. Turklāt zāles pļaušana ir iespējama arī rudens sezonā, līdz pat sniega uzsnigšanai.

Līdz ar ko nav izšķirošas nozīmes sūdzībā tiesai norādītajam apstāklim, ka pārkāpējs solīja novērst pieļauto pārkāpumu jau pēc tam, kad saņēma paziņojumu par Protokola sastādīšanu, kā arī no Komisijas Lēmuma 2015. gada 15. maijā nav redzams, ka būtu saņemtas ziņas, ka pārkāpējs ir jau veicis sūdzībā tiesai minētos - 2014. maija mēnesī solītos ieplānotos pļaušanas darbus. Savukārt no pārkāpēja 2014. gada

13. maija paziņojuma Komisijai redzams, ka pārkāpējs lūdz skatīt lietu bez pārstāvja klātbūtnes un apņemas līdz 2014. gada 10. jūnijam novērst pieļauto pārkāpumu.

Turklāt sūdzības iesniedzēja norādīto argumentu, ka pārkāpējam nav bijuši līdzīgi pārkāpumi gada laikā Mārupes novadā, Komisija jau ir ņēmusi vērā, nosakot naudas soda apmēru.

Līdz ar minēto, tiesa, izvērtējot sūdzības iesniedzēja argumentus par to, ka Lēmumā nav ņemti vērā visi lietas apstākļi, tos vērtē kritiski un secina, ka Lēmumā ir pareizi noteikts naudas sods par izdarīto administratīvo pārkāpumu. Izdarītais administratīvais pārkāpums atbilst Protokolā minētajai kvalifikācijai. Lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, kas jau tika ņemts vērā. Pēc lietā esošajiem materiāliem secināts, ka pārkāpēja vaina administratīvajā pārkāpumā ir pierādīta.

Latvijas APK 22.pantā ir noteikts administratīvā soda mērķis, un proti: administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā izvērtēja visus lietā esošus pierādījumus, kā arī, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām, noteica soda apmēru, kas ir gandrīz puse no maksimālās sankcijas. Tiesai nav pamata apšaubīt iestādes secinājumu, ka ir izdarīts attiecīgais pārkāpums un noteikts atbilstošs sods.

Tāpat Lēmumā ievēroti lietderības apsvērumi, - administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, panākt, lai tiktu sasniegts Latvijas APK 22.pantā noteiktais administratīvā soda mērķis. Pieņemtais Lēmums ir pamatots ar normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta komisija un ir ievērots tāds administratīvais princips kā proporcionalitātes princips, jo sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot Latvijas APK 51.panta otra daļas prasības.

Lietas izskatīšanas laikā nav konstatēti fakti, kas liktu apšaubīt Komisijas objektivitāti.

Līdz ar visu minēto kopumā, tiesa secina, ka iestāde pamatoti atzina, ka par izdarīto pārkāpumu nosakāms naudas sods un tieši noteiktajā apmērā. Tiesa izvērtējot pārsūdzēto Lēmumu, atzīst, ka iestāde ir noteikusi naudas soda apmēru atbilstoši Latvijas APK 51.panta otrajai daļai un izdarītajam pārkāpumam, un ņemot vērā minēto, sūdzība nav pamatota.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmums Nr. B77 7-95/2014 atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmumu Nr. B77 7-95/2014, bet SIA /Nosaukums A/ sūdzību par Mārupes novada Administratīvās komisijas 2014.gada 15.maija lēmumu Nr. B77 7-95/2014 - noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese /Valsts amatpersona/